

Eesti

KINDLUSTUSLEHT

Kõhustuslik
kõhustuslik

~~Kõhustuslik
kõhustuslik~~

**EK
A**

November
1940

ENSEN.

A. Deneika — monumentaal-panoo.

Riikliku Kindlustuse Vabariikliku Talituse

Tallinn, Kohtu tän. 10

telefonid:

473-54 { Juhataja **E. Käspert**
Juhataja I asetäitja **E. Kerdo**

454-39 { Juhataja II asetäitja **R. Teetlaus**
Van. insp. **A. Pähkal, J. Roots**
Insp. **J. Varik**

454-60 { Van. revident **J. Oitmaa**
Van. insp. **A. Kahlberg**

436-01 { Pearevident **A. Orav**
Pearaamatupidaja **M. Lepik**
Van. insp. **R. Talgre**

419-23 {
456-18 { **KANTSELEI**

Kõiki, kes pöörduvad Riikliku Kindlustuse Vabariikliku Talituse poole telefoni teel, palutakse pöörduda vastavate alade poole, mis kiirendab ja hõlbustab asjaajamist.

Tallinna inspektor ja Harjumaakondlik talitus asuvad:

Pärnu mnt. 8, telefon 478-08

Kõigi maade proletaarlased, ühinege.

LEESTI

KINDLUSTUSLEHT

Nr. 6 (29) Ilmub tarviduse järgi. 1940

Sisu: Uutel radadel — P. Keerdo. —
Teenige ausalt nõukogude kind-
lustust ENSV. — A. V. Lukanin. — Uus tee —
E. Käspert. — Hoidkem tööraha vabadust —
J. Roots. — Koostöö rahvaga — A. Pähkal. —
Sundkindlustuse rakendamine — A. Kahlberg. —
Pööripäeval — I. K. — Erakindlustusasutised lik-
videerusid. — Uue inspektori ideaalkuju —
A. Pähkal. — Vabatahtlik varakindlustus NSVL
riikliku kindlustuse süsteemis — R. Talgre. —
NSVL riikliku kindlustuse elukindlustusviisid —
E. Kandre ja K. Sule. — NSVL Riikliku Kindlust-
tuse Vabariikliku Talituse isiklik koosseis.

P. Keerdo.

SP, 261

Uutel radadel.

Kapitalistlikus ühiskonnas on kindlustusasutised niisamasugused ärilised ettevõtted kui teisedki. Üks kapitalist mahutab oma kapitali töös-
tusse, teine kaubandusse, kolmas pank või kindlustusseltsi. Kõigil on
üks siht: saada mahutatud kapitalilt võimalikult suurt kasu, dividendi.

Ka kindlustusalal valitseb üksikute kindlustusseltside võistlus endi
vahel ning samuti võistlus tervete seltside koondiste vahel. Üks selts või
seltside koondis püüab teist välja võistelda, et omada seda suuremat töö-
põldu kindlustuste hankimisel. Selles võistluses kaotab ikka väiksem,
nõrgem selts või langeb suure aktsiaseltsi mõjualuseks.

Võistlus kindlustusalal on sageli veelgi teravam kui teiste kapitalist-
like ettevõtete vahel. Kindlustusseltside agentide hanketöö seisab seni
peamiselt selles, et kindlustusi ühelt seltsilt üle tuua teisele.

Kindlustus ise, olgu see tule, elu või mõnel muul alal, on kapitalistlikus ühiskonnas korraldatud jõukate huvides. Kindlustus-aktsiaseltsid on huvitatud just jõukate kindlustamistest, sest et neid ei taba nii kergesti õnnetused. Sellepärast on tariifidki koostatud jõukatele soodsamad. Vaesem majapidamine, kes sunnitud end õnnetuste vastu kindlustama, peab kõrgemate tariifide tõttu maksma kindlustusseltsile lisakasu.

Kapitalistlik kindlustussüsteem ahvatleb sageli inimesi varandusi ja isegi tervist rikkuma ning hävitama, et saada kätte kõrget kahjutasu.

Eesti töötav rahvas on heitnud kapitalismi köidikud ning loob endale nüüd ise klassideta sotsialistliku ühiskonna.

Vastavalt uuele olukorrale on praegu ka kindlustusalal käimas palavikuline reorganiseerimistöö. Likvideeritakse vanad kindlustusasutised ning rajatakse uus sotsialistlik kindlustussüsteem.

Nõukogude korras on kindlustustegevus riigi monopol, mida teostatakse Riikliku Kindlustusametuse (Gosstrahh) kaudu.

Riikliku Kindlustuse ülesandeks on ühes reas teiste sotsialistliku ühiskonna abinõudega stüühiliste viletsuste ja õnnetuste vältimine.

Kui kapitalistlik kindlustussüsteem teatavas mõttes soodustab õnnetusi, aitab nõukogude kindlustussüsteem õnnetusi vältida, sisendab kodanikele sotsialistlikku töödistsipliini ja hoolt sotsialistliku omanduse vastu, kuna kahjusid, mis tekkinud varandusega hooletust ümberkäimisest, ei tasuta.

Riiklik Kindlustus jaguneb varanduslikuks ja isikuliseks kindlustuseks. Varandusliku kindlustuse puhul tasutakse kahju, mis tekkinud varanduse hävimise või rikkumise tõttu. Isikulise kindlustuse puhul maksetakse teatud summa kindlustatud isiku surma või tööjõu kaotamise juhul.

Kindlustusvõtjaiks võivad olla organisatsioonid, ühiskondlustatud majapidamised, töölised, teenijad ja teised kodanikud.

Edasi jaguneb kindlustus vabatahtlikuks ja sundkindlustuseks seaduses ettenähtud varanduste ja isikute kohta.

Sundkindlustuse alla käivad maal kõik kolhoosnike ja üksiktalunike ehitised, inventar ja loomad, linnas kogu elamute fond, samuti riiklikele käitistele ja asutustele kuuluv varandus, kui see on antud üksikute isikute või organisatsioonide kasutusse.

Juba lähemal ajal teostatakse sundkindlustus ka ENSV-s. Praegu on Riiklikus Kindlustuse Talituses sellekohased ettevalmistustööd käimas.

Eesti kindlustustegelastel seisab siin suur ja vastutusrikas tööpõld ees. Nüüd ei seisa küsimus enam selles, et hankida kindlustusseltside aktsionäridele suuri dividende, vaid kindlustada töölisi, töötavat talurahvast ja töötavat intelligentsi ning nende varandust õnnetuste vastu, võimaldades neile seega kõige energiaga kaasa töötada Stalinliku Konstitutsiooni alusel kogu töörahva ja meie suure isamaa — Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu arenguks.

P. Keerdo,
ENSV Rahanduse Rahvakomissar.

UUS TEE.

Suuremate kindlustusseltside natsionaliseerimisega 29/VII panime piiri kapitalistlikule ekspluateerimisele kindlustuse alal, kuid jatkasime kindlustustehinguid endistel kindlustustingimustel, püüdes neid kohaldada sotsialistlikele majandusoludele. Kuna aga kogu meie majandus stalinliku põhiseaduse kehtima hakkamise momendist kuulub ümberkorraldamisele ja ülesehitamisele sotsialistliku plaanimajanduse alusel, siis tuli ka kindlustusalal vastavaid eeltöid teha.

Vahepeal oleme jõudnud lõpule ka vähemate kindlustusseltside ja valla kindlustuskassade natsionaliseerimisega. RKN määrusega 29. okt. määrati endi-

Riikliku kindlustuse edu on vaid siis kindlustatud, kui see haarab laialdasi rahvasse. Et seda saavutada, tuleb organiseerida ühiskondlikke aktiive (signaalpostid, ühiskondlikud inspektoriid jne.).

Põhiliseks nõudeks kindlustusalal töötajatele on, et nad püüaksid võimalikult laiades hulkades Riikliku Kindlustuse põhialuseid tutvustada. Selleks on vaja kasutada kõiki propaganda- ja reklaamvahendeid: ajakirjandust, rahvamajade kõnekoosolekuid ja muid ühiskondlikke üritusi.

Esimesteks sammudeks ses töös on luua tihe kontakt kohalike juhtivate maa ja valla töörahva organisatsioonidega ja nende kaasabil luua riiklik kindlustus. Seda nõuab ka ENSV Konstitutsioon, milles öeldakse muu seas: „Töötava rahva saadikute nõukogude täitevkomiteed teostavad kultuurpoliitilise ja majandusliku ülesehitustöö juhtimist oma territooriumil vastavate töötava rahva saadikute nõukogude ja kõrgema astme riigiorganite otsuste alusel.“

Need on minimaalsed nõuded, mille täitmisel ENSV kindlustustöölised võivad siiralt rakendada kindlustustööle.

sed kindlustusasutised likvideerimisele ning Riikliku Kindlustuse talituste ja inspektorite asutamine. Kuna sotsialistlik majandusplaan haarab kogu riiki ja rahvast meie suurel sotsialistlikul kodumaal, siis on loomulik, et ka kindlustusala peab toimuma tihedas seoses kogu sotsialistliku ülesehituse plaanimajandusega. Kõigis kindlustuse liikides, nende seadustes ja eeskirjades peab kajastuma punase joonena kõigi Ülemnõukogu presiidiumi seaduste, RKN määruste ja ÜK(b) Partei direktiivide ellurakendamine. Seda suudab ainult Riiklik Kindlustus (Gosstrahh). Riikliku Kindlustuse ülesanne ei seisne mitte ainult kahjutasude maksmisel, vaid ka kahjude ärahoidmises, kasutades selleks väga mitmesuguseid vahendeid, millede loetelu läheks siin liig pikale. Olgu mainitud vaid niipalju, et Riikliku Kindlustuse organid saavad töötama tihedas koostöös kohapealsete juhtivate organitega — valla ja maakonna nõukogudega, kellega ühiselt on võimalik mitmesuguseid esinevaid puudusi juba eos kõrvaldada ja sellega kahjutekkimisi ära hoida. Samuti peavad Riikliku Kindlustuse inspektoriid kohtadel astuma tihedasse kontakti Maatööraha Ühingu ja EK(b) Partei rakuksed, luues tiheda koostöö täielises arusaamise vaimus.

Eeltähendatud RKN määruse kohaselt on loodud seniste kindlustusasutiste likvideerimise komisjon Riikliku Kindlustuse Talituse juurde ja Rahanduse Rahvakomissari käskkirjaga 10. novembrist määratud Maakondlike Kindlustuse Talituste juhtivad tegelased, kes on juba kohtadele sõitnud ning asunud inspektorite loomisele.

Eeltoodud korraldustega oleme asunud kindlustuse tegevuses uuele teele, oleme avanud meie kindlustuse ajaloo uue raamatu.

Seltsimehed, asudes täitma selle raamatu esimesi lehekülgi püüdgem käi-

Kindlustusteenijate kursused.

Esireas istuvad paremalt: E. Kandre, R. Teeblaus, J. Roots, E. Kerdo, A. W. Luukanin, E. Käspert jt.

tuda ja tegutseda bolševistlikult! Unustagem, et olete orjates kapitaliste pidanud oma äraelamise kindlustamiseks tarvitama vahest kõrvalisi teid, ning suures võistlustuhinas püüdnud oma seltsimehele jalga ette seada. Niisugused teod peavad nüüd jäädavalt, kui kapitalistliku korra pahe, kaduma.

Uues sotsialistlikus ühiskonnas ei tohi enam ruumi olla igasugu kombineerimistel. Oleme asunud uuele teele ja nimelt sirgele teele, kus iga mees võib ja peab oma kõige paremaid võimeid näitama; ning vastavalt sellele otsejookes rühkides jõuab sirgel teel ka kõige suurematesse kaugustesse. Seda uut sotsialismi teed valgustab meile Suure Stalini põhiseaduse päike, kui pühendamaks maksimumi aega marksismi-leninismi teooria tundmaõppimiseks. Marksismi-leninismi tundmaõppimine seisneb meie igapäevase elu arengu tundmaõppimises ja oskuses neid seadusi rakendada praktilises sotsialistlikus ülesehitustöös, seepärast marksismi-leninismi tundmaõppimine on iga kindlustusteenija moraalne kohus. Peame arvestama asjaolu: mida kõrgem on meie poliitiline tase ja marksistlik-leninistliku teooria tundmine, ning selle

praktilise käsituse oskus, seda viljakam saab olema meie töö, ning seda rutem ja kaugemale meie jõuame oma uuel sotsialistlikul teel.

Vastupidiselt aga, mida madalam on meie poliitilise teooria tundmise tase, seda tõenäolisem on meie töö nurjumine, või käperdiseks muutumine.

Sms Stalin ütles oma kõnes ÜK(b)P XVIII kongressil: — „Leninist ei saa olla ainult oma ala eriteadlane, vaid ta peab ühtlasi olema poliitik ja ühiskondlikult aktiivne inimene, kes elavalt huvitub oma maa saatusest, kes jälgib ühiskonna elu seadusi, kes oskab neid seadusi kasutada ja kes püüab saada oma maa poliitilise juhtimise aktiivseks osavõtjaks.“ Seltsimehed, asudes uuele sotsialistlikule kindlustuse teele püüdke saada tõelisteks leninistideks, võtke õpetuseks meie suure juhi ja õpetaja sms Stalini sõnad! Meie enesearendamisele saab meid aitama Eestimaa Kommunistlik (bolševikkude) Partei oma paljukogenuid juhtidega.

Elagu Eestimaa Kommunistlik (bolševikkude) Partei!

Elagu meie suur õpetaja ja juht sms Stalin!

Hoidkem töörahva vabadust.

Avage oma uue kindlustusajaloo esimene lehekülj puhtalt ja siira südamega.

A. W. Lukanin.

Nüüd, mil kindlustusteenijate elus ja töös algab uus ajajärk, kerkivad esile ka uued vajadused ja nõudmised kindlustusalal töötavate inimeste suhtes. Kui seni kindlustusteenijate suhtes poliitilised ja ühiskondlikud nõudmised olid võrdlemisi tagasihoidlikud, siis nüüdsest peale peavad kindlustusteenijad siin näitama palju suuremat aktiivsust — kindlustusteenijad peavad olema selleks majakaks, mis oma valguskiirtega näitavad teed ka teistele.

Et selleks olla suuteline, peavad need inimesed kõigepealt ise olema teadlikud, mitte ainult oma kutselistes küsimustes, vaid ka ühiskondlikes ja poliitilistes probleemides. Et väärikalt ehitada üles meie uut ühiskondlikku elu, selleks on vaja tunda kogu töötava rahva võitluse ajalugu. Eriti peame tundma ja olema teadlikud omast lähemast minevikust ja nendest vaenulikest jõududest, mis võivad ähvardada töötava rahva huve ning nende kaitsjaid, et aegsasti astuda neile vastu.

Siinkohal tahaksin meenutada mõnda momenti meie lähemast minevikust, mida isiklikult olen kaasa elanud ja kaasa kannatanud, andes linnulennulise ülevaate meie töölisliikumise kannatustest kokkuvarisenud kodanliku „vabariigi“ ajal.

Viis kuud tagasi oli meie töötav rahvas, vähemalt selle iseseisvam ja klassiteadlikum osa, veel täiesti linnuprii. Teda kurnati ja kiusati taga kõiksugu vahenditega. Ma ei tunne tumedamat ajajärku eestlaste ajaloos, kui see oli nn. Demokraatliku Vabariigi ajal, mil võimutsesid Päts, Jürima, Laidoner ja Ko. See oli töörahvale sõna otseses mõttes orjaaeg, mil iga vähemgi tööliste enesealgatus halastamatult maha suruti ja nende esindajad vanglamüüride taha heideti.

See töörahva tagakiusamine algas juba „vabariigi“ esimeste aastatega, mil kodanlus võõraste võimumeeste abil end pukki upitas. Tõsi küll — esialgu mängiti „vabameelset demokraatiat“ ja tehti silmi tööliklassile, kasutades selleks mitmesuguseid alatuid võtteid. Lubati töörahvale leiba ja tööd ning võimaldati isegi nende organisatsioonidele tegutsemisvõimalusi. Kui nende lubaduste abil oldi saadud pukki, siis unustati kõik need ilusad lubadused ja töölikonnale anti vaid n u u t i. Meie vanemad töölistegelased mäletavad veel väga hästi, kui 1919. aastal I Üleeestimaaline Ametiühingute Kongress laiali aeti ja 102 kongressisaadikut sunniviisiliselt püssitikkude saatel vagunisse asetati ning piirile küüditati. Irboskas aeti need vagunist välja, saadeti üle piiri ja tõmmati seljatagant kuulipildujatuli peale. Nii tapeti mõrtsukalikult 26 töörahva esindajat. Selle julma veretööga anti esimene suurem löök töölisliikumisele.

Järgmise löögi sai eesti töölisliikumine oma suurima juhi ja võitleja Viktor Kingissepa kaotamisega kodanlike võimumeeste mõrtsukatöö läbi.

Edasi järgnes hoop hoobi järele. 1924. aasta talvel organiseeriti metsik klaperjaht kõigile töölisorganisatsioonidele ja nende tegelastele. Lavastati kurikuulus 149 protsess, kus süütuid inimesi eluajaks ja aastakümneteks sunnitööle mõisteti. Nendest töölisjuhtidest, kelle süü peamiselt seisis vaid selles, et nad julgesid astuda välja tõe ja õiguse eest, seisavad praegu paljud meie uue ühiskonna eesrindlikel kohtadel ja võivad nüüd teostada omi õilsaid sihte.

Ent hoolimata kõigist neist raskusist ja kannatusist viisid eesti töölisjuhid oma võitluse võidurikkale lõpule. 21. juunil 1940. a. teostus pööre, kus vana pehkinud kapitalistlik kord jäävalt

Koostöö rahvaga.

Riiklik kindlustus Nõukogude Liidus etendab määratud osa, kuna oma obligatoorsuse tõttu haarab ta kõige laiemaid rahvahulki, on kutsutud kaitsma ja tugevdama ühiskondlikku-sotsialistlikku omandit. Ta moodustab Nõukogude korras konstitutsionaalse ehitise, on nagu orgaaniliseks lüliks üksikkodaniku ja valitsusvõimu vahel, et muuta töötavat rahvast sõltumatuks ootamatutest loodusõnnetustest ja kindlustada neile rahulikku ning püsivat teotsemist.

Kui kodanlise korra kindlustusaparatuur tihti just rahvast püüdis eemaldada ja varanduseomanik kindlustusmehega kokku puutus vaid kindlustuslepingu sõlmimise ja maksunõudmise momentidel, siis Nõukogude Liidus on side rahva ja kindlustusasutiste teenistujate vahel kõige tihedam. Midagi ei sünni siin ilma kohapealsete rahvaesindajate osavõtuta, mis lubab eeldada, et kindlustus ka rahva heatahtlikku suhtumist väärrib ja kindlustustegelasedki rahva-teenistuses seistes kõige parema kohtlemise osaliseks saavad.

Erilist huvi meie kindlustusala teenistujaile peaks pakkuma laiade rahvamas-side kaasatõmbamine kindlustuskaitse korraldustöös Nõukogude Liidus, millise organisatsiooni loomine ka meie uutel inspektoritel seisab ees. Selleks, et maakondliku kui ka rajooni inspektori tegevus oleks kooskõlas kohapealsete organisatsioonide ja ametiasutiste tegevusega, ja et rahuldatud oleksid elanikkonna ja riigi huvid, selleks on ette nähtud peale Kindlustustalituse koosseisus olevate palgaliste inspektorite veel auametina ühiskondlikud inspektorid ja signaalpostid. Selleks, et kindlustatud varandusega ümberkäimine kodanikkonna poolt teostuks määruste kohaselt, et kindlustuseesadused leiaksid kõikjal täpset ning hoolikat täitmist ning sotsialistlik omand kõige eeskujulikumalt oleks säilitatud, abistavad kohapealset inspektorit ametiseseatud signaalpostid. Nende ülesanne on kaugele ettenägemisega vältida tekkida võivaid varanduste kahjustusi, abistada inspektoreid tõelikkude kahjupõhjuste avasta-

kokku varises, et anda ruumi uuele ühiskondlikule korrale, mis eesti töörahva viib vastu helgemale ja õitsvamale tulevikule. Selle eest võlgname tänu EK (b) Parteile ja kuulsusrikkale Punaarmeele, kelle toetusel sai teoks meie tööliste kauane unistus.

Tuletan kõike seda meelde mitte selleks, et sooviksin kättemaksu. Ei. Uus sotsialistlik ühiskond ei taotle kättemaksupoliitikat, vaid võimaldab kõigile, kes lojaalselt suhtuvad uude ühiskonda, töövõimalusi. Küll aga tahaksin rõhutada seda, et meie peame olema valvsad omas töös ja teotsemises. Peame kõik aitama selleks kaasa, et töötava rahva vaenlased ei küüniks kahjustama meie noort sotsialistlikku riigikorda.

Meie peame hoolitsema selle eest, et järjest areneks ja kasvaks poliitiline ja

ühiskondlik arusaamine laiades rahvahulkades.

Seltsimehed, kindlustustegelased! Teie olete need, kes iga päev puutute tihedalt rahvaga kokku, teostades osa suurest NSV Liidu majandusplaanist. Teie peate olema ka selleks valgusekiireks, kes külast külla ja talust tallu kannavad uut vaimu. Teie töö on suur ja vastutusrikas ja see võib soovitud tulemusi anda vaid siis, kui töötate koos meie töötava rahva juhtiva organiga — Eesti Kommunistliku (bolševikkude) Parteiga.

Alustades oma suurt ja vastutusrikast tööd, ärge unustagem sms L u k a n i n i soovi, et meie oma uue kindlustusajaloo esimese lehekülje kirjutaks puhtalt ja siira südametunnistusega.

misel ja arendada selgitustööd riikliku kindlustustöö kasuks. See töö ei ole otseselt seoses kindlustustööga ega selle organiseerimisega, küll aga võib aidata kaasa edukalt kindlustuskahjude vältimiseks. Iga signaalpost koosneb 3—5 isikust, olenedes tarvidusest ja töökoormatusest. Signaalpostide töö juhtimine ja väljaõpe teostub kohapealse inspektori algatusel ja järelevalvel, kusjuures signaalpostid annavad aru oma tööst vallanookogule.

Oma ülesannete hõlpsamaks ja ratsionaalsemaks läbiviimiseks signaalpostide liikmed jaotavad oma töö selliselt, et kõik varanduseliigid oleksid ühtemoodi valvele võetud ja igapäev oleks täita kindlaksmääratud töö.

Kui ühe signaalpostiga järelevalvele kuuluvad majad ja hooned, siis teine peab hoolitsema loomade ja kolmas külvide järelevalve eest. Edasi on ühe signaalpostiga ülesandeks valvata hoonete tulekaitsevahendite, pritside, voolikute ja muu inventari korrasoleku eest, aidata kaasa vabatahtliku tuletõrje organiseerimisele ja jälgida iga tekkinud tuleõnnetuse õigeaegset ning viivitamatut teatamist vallanookogule ja kindlustusinspektorile. Tähtsal määral võib signaalpost kaasa aidata ka tuleõnnetuse põhjuste avastamisele, kus tema näpunäited ja kohalikkude olude tundmine võib osutada asendamatuks. Mitte väiksem ei saa olla signaalpostide töö loomade ja külvide kindlustuse alal, kus õigeaegsete puuduste kõrvaldamisega saadakse ära hoida suuri ning laiaulatuslikke kahjusid. Meie talurahvale omase konservatiivsuse tõttu võib nii mõnigi näiliselt tähtsusetu loomahaigus paisuda taudiks, kui tõvele õigeaegselt ei suudeta panna piiri. Teotseb siin energiliselt aga signaalpost, informeerides ähvardavast hädaohust inspektorit või ametiisikuid, jääb tulemata kahju, mis halvemal korral oleks võinud saatsulikuks saada kogu ümbruskonna karjale. Ühismajapidamises järelevalve loomadega ümberkäimises, toidu ja soojade lautade olemasolu osas, moodustab rea

ülesandeid, mida kindlustusinspektoril oleks teostada võimatu, signaalpostil oma lähemas ümbruses aga täiesti lihtne ja tülitu.

Mitte vähem tähtsust evivad signaalpostid kalapüügirajoonides. Siingi suudab hoolikas ja õigeaegne valve vältida kahjusid, mis teisiti näisid olevat võimatud. Täpne kalapüüginääruste täitmine, riistade ja varanduste otstarbekas kasutamine võib tõhusalt kaasa aidata vastava kalapüügirajooni elutaseme tõstmiseks ning vältimatute loodusõnnetustega kaasaskäivate tagajärgede ärahoidmiseks.

Lisaks õigeaegse signaali andmisele saabuda võiva kahju korral osutub signaalpostiga kaasabi ka kahjukannatajale endale tähtsaks, eriti neil juhtudel, kui kahjutasu väljamaksmine mõnesugustel põhjustel viivitub. Veel on ette nähtud signaalpostide osavõtt perioodilistest loomade, tulekaitsevahendite ülevaatus-test, et ka siin oma nõuandega ilmsikstulnud puudustele tähelepanu juhtida.

Paralleelselt signaalpostidega teotsevad veel ühiskondlikud kindlustusinspektorid, samuti kui signaalpostidki, ametnikkudena, et kaasa aidata riikliku kindlustustöö katkestamatuks ning tagajärjekaks tööks. Kui signaalpostid valiti eesrindlikkudest kolhoosnikutest ja töölistest, siis ühiskondlikeks inspektoriteks on ette nähtud agronomid, loomakarstid, velskrid jne., kes oma seltskondliku ning haridusliku pagasi tõttu võivad tõhusalt kaasa aidata riikliku kindlustustöö ülesehitamisel. Ühiskondlikud inspektorid aitavad vastava rajooni kindlustusinspektorit organiseerida signaalposte ja teostavad nende väljaõpet ning töö koordineerimist. Ühiskondlikud inspektorid tutvustavad signaalposte riiklike kindlustusküsimustega, abistavad inspektoreid objektide arvele võtmisel ja hindamistöös. Nii teostub uus sotsialistlik kindlustustöö kõige tihedamas kontaktis kohapealse rahva organisatsioonide ja ametiisikutega, mis oma liberaalsuse tõttu peaks olema tervitatavaks uuenduseks ka meie kindlustustöös.

Sundkindlustuse rakendamine.

Kindlustusalal seni valitsenud segase olukorra, kus puudusid kindlad reeglid kindlustatavate varanduste hindamiseks, kindlustusmaksude arvestamiseks ja kindlustushüvituse määramisel kindl. selt sid talitasid mitmesuguste „äränagemiste“ järgi — selle olukorra likvideerib Riiklik Kindlustus.

Riiklik Kindlustus haarab väga mitmeid kindlustusalasid. Käesolevas artiklis püüame anda lühikese ülevaate sundkindlustusest ja määralisest sundkindlustusest ning nende rakendamisest tegelikkuses.

Määraline sundkindlustus, s. o. kindlustus, mille sõlmimine on kohuslik nii kollektiiv- kui üksikmajapidamiste varanduste valdajaile täpselt määritletud hinnete ulatuses, hõlmab hoonete ja loomade kindlustamist maa- ja linnaasulate aladel, reisijate kindlustamist, ning, eristatu di alusel, Riiklikule Elamufondile kuuluvate ning eluhoonetena ja ka muudeks otstarveteks kasutatavate ehitiste kindlustamist.

Põllumajanduslike artellide ja üksikisikuile kuuluvate hoonete kindlustushinde määramine toimub Riikliku Kindlustuse organite poolt kindla, täpselt kindlaksmääratud korra järgi ja iga ringkonna jaoks väljatöötatud tüübiliste ehitiste hindenormide alusel.

Kindlustusmaksud arvestatakse täpsete tariifimäärade järgi ja ilma iga suguste lisanditeta seniste porto-, poliisi- jne. maksude näol. Seega ka ob l õ p l i k u l t i g a s u g u n e j u h u s l i k k u s k i n d l u s t u s m a k s u d e j a k i n d l u s t u s s u m m a d e m ä ä r a m i s e l. Ühenduses sellega tõuseb usaldus ja nõudmine kindlustuskaitse järgi ning kindlustusteenija omab, vastandina senisele olukorrale, väärilise seisukoha uues sotsialistlikus ühiskonnas.

Riiklik Kindlustus vastutab kahjude eest, mis tekkinud määralise sundkindlustuse alusel kindlustatud varandusele tule, veepuutuse, maa värisemise, libise-

mise või sisselangemise, tormi, raju, vihmavalangu, rahesaju, pikse või auru katelde lõhkemise tagajärjel — kuigi kahele viimasele juhule tulikahju ei järgnenud.

Nagu sellest loetelust nähtub, on Riikliku Kindlustuse ulatus laialisem meil seni üldiselt kehtinud kindlustuskaitse ulatusest. Kui lisada juurde, et Riiklik Kindlustus maksab kindlustushüvituse välja ilma uuesti ülesehitamise erinõudeta, siis on arusaadav, et usaldus määralise sundkindlustuse vastu on rohkem kui täielik. On endastmõistetav, et Riikliku Kindlustuse organid, arvestades sellise väga laialise vastutuse ulatusega, peavad järele valvama, et kindlustusvõtjad täidaksid tuleõnnetuste vältimiseks, levimiseks jne. maksmapandud määrusi.

L o o m - i n v e n t a r i määraline sundkindlustus hõlmab üksikisikutele ja põllumajandusliikidele artellidele kuuluvate sarvloomade ja hobuste kindlustamist. Ka siin on täpsed hüvitussummad ja kindlustusmaksud ette nähtud. Kindlustuskaitse ulatub hobustele ühe aasta vanusest ja sarvloomadele 6 kuu vanusest alates. Kindlustatakse surma vastu, mis tekkinud looma lõppemisest haiguse, vanaduse või õnnetusjuhtumi ehk veterinaar-personaali korraldusel taudide levimise ärahoidmiseks ettevõetud hädatapmise puhul. Ka sellel tähtsal määralise sundkindlustuse alal on Riikliku Kindlustuse kindlustuskaitse ulatus hoopis laialisem seni kehtinud vastutusest. Erilist äramärkimist vajab veel see, et ka noorloomad ja sälud on teatavast vanusest alates kindlustatud ilma kindlustusmaksudeta. Kõik need soodused loovad pinna selleks, et koduloomade määraline sundkindlustus leiab kõikide kindlustusvõtjate poolt kõige soojemat vastuvõttu.

Riikliku elamufondi sundkindlustus hõlmab elumaju ning nende juurde kuuluvaid kõrvalhooneid, mis

Kursuslase

Ees paremalt smd A. W. Luukanin,

kuuluvad riigiasutiste, ettevõtete, organisatsioonide ja töötava rahva saadikute nõukogude valdamisele, ning hooneid ja muud riigiasutistele ja ettevõtetele kuuluvat vara, mis on antud rendile või muul viisil kasutamisele üksikutele isikutele või eraorganisatsioonidele.

Riikliku elamufondi sundkindlustuse juures on kindlustuse sõlmimise ja kindlustushüvituse määramise tingimused erinevad kodanikele kuuluva vara määralisest sundkindlustusest.

Reisijate kindlustus on oma alalt meile täiesti uudne, oma ulatuselt aga väga tähelepanuväärne kindlustusviis ja ulatub kõikidele NSVL territooriumil kaugsõitudeks kasutatavatele alalistele raud- ja veeteedele, autoliinidele ja lennuliinidele. Reisijate kindlustusviisi järgi on läbi viidud — nagu sundkindlustusviiside järgi üldiselt — kindlustuskaitse ulatus täpselt määritletud summa piirides.

Lisaks kõigele eeltoodule kasutatakse tähelepanuväärne osa määralise sundkindlustuse alal saadud kindlustusmak-

sudest tule- ja loomakahjude vastu võitlemiseks, s. o. sihtideks, mis taotlevad rahvale kuuluvate varade säilitamist, samuti on ette nähtud sammasid kindlustuskaitse alal kaasatöötava aktiivi premeerimiseks.

Lõpetades käesolevat lühikest ülevaadet kohuslikust kindlustuskaitsest tähendame, et kõiki Nõukogude Liidu töötavaid kodanikke haarav tõsine ja ettenägelik hool kodanike sotsiaalse, majandusliku ja kultuurse heaolu tõstmise alal kohustab ka meid, kindlustusteenijaid, oma parima tahte, võimed ja tööjõu — kogu oma olemuse — rakendama selleks, et olla väärilised sotsialistliku ühiskonna ja Suure Sotsialistlikkude Nõukogude Liiduriigi kodanikud. Meie peame oma töökusega, aususega, tublidusega, distsipliinikindlusega olema eesrindlikud kodanikud, et väärida seda suurt, meile usaldatud ülesannet — olla esimesi töölisi Riikliku Kindlustuse ülesehitamisel.

1 õppetööl.

Ü. Käspert, E. Kerdo, R. Teetlaus jt.

Pööripäeval.

Nüüd, mil erakindlustusasutused on lõpetanud oma tegevuse, pole ülearune heita pilku möödunudle, et seda selgem ja kindlam oleks vahepiir vana ja uue maailma vahel.

Erakindlustusasutiste likvideerimisega lõpeb jäädavalt see virrvarr ja süsteemilage juhuslikkus, mis meil seni valitses kindlustusalal. Asemele astub plaanikindel Riiklik Kindlustus, mis oma ulatuselt hõlmab kõigi kodanike elulisi huvisid ja vajadusi.

Võime nüüd avameelselt tunnistada, et meie kindlustusala senine korraldus oli kõike muud, aga kunagi mitte laialdaste rahvahulkade teenimine kindlustuskaitse korraldamisega.

Tõsi — oli küll mõningaid püüdlusi, eriti meie kindlustusala korraldajate noorema generatsiooni poolt, kuid need lämmatati kindlustustegelinskite poolt juba eos, kuna kardeti sellest ohtu dividendidele ja isiklikule mugavusele. Ja nii jäi kõik aastast aastasse endiseks.

Kui heita pilk tagasi endisele populaarsemale kindlustusalale — tulekindlustusele, siis peab tähendama, et sel alal valitses täielik korralgedus. Tariifide rägastik oli niivõrd iganenud ja ebaõiglane, et töötav rahvas

— see kapitalistliku korra nn. väikevend — ei tahtnud oma vähese varanukese kindlustamisele mõeldagi. Eba-loomulikult kõrged tariifid äärlinnade ja töölisasulate kohta käisid töölisele lihtsalt üle jõu isegi väikese varanduse kindlustamiseks. Samuti ebaõiglaselt kõrged olid tariifid meie ühiskondlike varade kindlustamisel, mistõttu näiteks meie suuremad teatrihooned kõik seisid kindlustamata, kuna siin tariifid olid enam kui kümme korda kõrgemad kui samas naabruses asuval eramajal.

Kui sellele paari aasta eest „E. Kindlustuslehes“ tähelepanu juhiti, siis ähvardati asjaosalisi härrade direktorite poolt teenistusest vallandamisega.

Teiseks suuremaks paheks oli kindlustusasutiste rohkus, mis administratsioonikulud niivõrd suureks paisutas, et tariifide alandamise asemel otsiti teid nende kõrgendamiseks. Suur seltside arv kutsus esile metsiku omavahelise võistluse, mis tegi uute kindlustuste hankimise kalliks. Loomulikult pidi sellegi maksma kinni jällegi kindlustusvõtja.

Ent kui keegi arvab, et seltside rohkus aitas kaasa ka kindlustuskaitse tihedamaks levimiseks, siis on see suur eksi-

tus. Just vastupidi. Seltsid oma saagi-ahnuses ja võistlustuhinas pidasid küll metsikut jahti suurematele objektidele, kuid unustasid seejuures vähemad varamanikud hoopis. Suuremate kindlustuste ülevõtmiseks ja nende kallal purelemiseks kulus kogu aeg ja energia, kuid kindlustuskaitse üldisele propageerimisele ja selgitamisele ei mõelnud keegi.

Eriti kurb oli seepoolset olukord maal. Siin valitses paljudes kohtades veel täielik eisiisalik arusaamine kindlustuskaitsest ja selle vajadusest. Kohalike vallakassade poolt korraldati küll kuidagiviisi hoonete tulekindlustus, kuid et seejuures oleks mõeldud ka põllumajandusliku inventari, kariloomade ja külvide kindlustamisele, mis sageli moodustasid hoonetest suurema väärtuse, see esines väga harva.

Ka elukindlustuse alal ei suutnud senised erakindlustusseltsid palju korda saata. Individuaalne — isikukindlustus, mida peamiselt propageeriti, oli küllalt kallid „lõbu“, millele kapitalistlikus korras tööline vaevalt oma kehva palgaga sai mõelda. Ta lihtsalt ei suutnud tasuda makse ja seetõttu paljudki, kes sellega katsetasid, pidid hiljem loobuma. Storneeritud poliis aga jättis töölise sissemaksitud rahast ilma, samuti ka kindlustuskaitsest.

Kollektiivset elukindlustust kapitalistliku korra erakindlustusseltsid eriti meeleldi ei näinud, kuna see oma odavusega ei töötanud küllalt suurt dividendi. Nii jäigi endise korra puhul elu-

kindlustus peamiselt rikka rahva „eralõbuks“.

Kõike kokku võttes peame tunnista, et meie endised erakindlustusseltsid ei suutnud neile pandud ülesannet täita ja nende surmast vaevalt keegi kahju tunneb. Nad oma tööga ei suutnud rahuldada laialdast kindlustusvõtjate peret ja jäid ikkagi teatavaiks kitsa kildkonna äriettevõtteks, kellele ei saanud olla ruumi uues ühiskonnas. Kindlustuskaitse korraldamine on niivõrd suure ühiskondliku ja sotsiaalse tähtsusega ala, et see kuidagi ei tohi seista vaid mõne üksiku isiku meelevalle all ega teenida kapitali huve.

Riikliku Kindlustuse rakendamisega on tehtud lõpp äritsemisele teiste inimeste õnnetuste arvel.

Käesolev pilk tagasi ei pretendeeri põhjalikkusele, vaid tahab vihjata vaid üksikuile suuremaile väärnähtustele ja pahedele, mis meie erakindlustuses seni esinesid. Nüüd on need siit maailmast jäädavalt lahkunud ja leinajate arv on vist õige ahtake. Kuigi lamajat ei lööda ja koolnuist tuleks kõnelda head, siiski ei saanud hoiduda neist mõningaist arvustavaist märkeist, kuna varematal aegadel selleks puudusid võimalused. Pealegi on vajalik vana lahkumisel ja uue rajamisel tõmmata kindlad piirjooned endisega.

Kõik kindlustustöölised tunnevad suurt kergendust, et nad nüüdsest peale võivad asuda üles ehitama uut õilsamat kindlustushoonet — Riiklikku Kindlustust.

J. K.

Erakindlustusasutised likvideerisid.

Vastavalt ENSV Rahvakomissaride Nõukogu määrusele 29. oktoobrist s. a. on kõik erakindlustusseltsid määratud likvideerimisele, arvates 16. oktoobrist s. a. Likvidatsiooni läbiviimiseks nimetati Rahanduse Rahvakomissari käskkirjaga 2. novembrist s. a. Kindlustusasutiste Likvideerimise Komisjon, kelle korraldusel senised kindlustusasutised lõpetasid tegevuse 15. novembril. Samast päevast lõppes seniste seltside

ja nende esindajate poolt kindlustusmaksete vastuvõtmine, kindlustuste uuendamine, kahjutasude väljamaksmine, kui ka kindlustussummade väljamaksmine isikukindlustuse järgi.

Kõiki neid operatsioone toimetavad alates 16. nov. vahetult Riikliku Kindlustuse Vabariiklik Talitus ja tema kohalikud organid. Senised elukindlustuspoliisid jäävad jõesse ja nende tähtajalised maksud tuleb tasuda Kindlus-

Uue inspektori ideaalkuju.

Koos kodanlise korruga kadusid igavikku ka mitmed kapitalistliku režiimi ideaalkujud, missugustega aastakümnete kestel nii oldi harjutud, et nendeta nagu ei osatudki elu ette kujutada. Veel värskest seisab meil kõikidel silme ees kommetlikult naeruväärne buršitüüp, keda kodanlik valitsus kui mingit muinsusaaret säilitas ja oma võimuaparaati kord ühe, kord teise värvilise onupojaga rikastas.

See kergekaaluga värvilinti ja „tekelt“ kandev õllelaua kuningas mitte ükski ei olelnud, vaid ta mängis sageli ka esimest viiulit, sai paljudele kodanlise koolikorra keskkooli abiturientidele ja üliõpilasnooruritele ihaldatavaks ideaalkujuks, kuhu jõudma pidi iga „täismees“.

Ideaalkujusid nägime teistegi kodanliste klasside juures, kõige rohkem aga nende tõusikute naiste hulgas, kelle mehed mitmete mahhinatsioonide järgi varandust kokkuajanult isegi ei teadnud, kuidas seda kasutada ja ennast või oma naist riietada või missugustele kultustele anduda.

Ka kindlustustegelased ei pääsenud oma tüüpilistest kujudest, kuigi siin tee-

tuse Talituse posti jooksyale arvele nr. 992.

Kuna kiire tähtaja tõttu endiste kindlustusasutiste teenijail polnud kõigil võimalust oma vahekorda seltsidega korraldada, siis tuleb need nüüd lahendada Kindlustuse Talituse juures asuva Kindlustusasutiste Likvideerimise Komisjoniga. Arusaamatuste vältimiseks ja soovimatute sekelduste ärahoidmiseks tuleb seda teha esimesel võimalusel.

Sama korra alusel määrati likvideerimisele ka valdada ühistegelikud kindlustuskassad, mis hiljemalt 20. nov. s. a. pidid esitama oma üleandmise bilansi.

nistujate heterogeensus lubas välja tõsta igas rühmas omaette tüüpilisemat kangelat. Polnud võõras avalikkusele tüüpiline kindlustusseltsi direktor, kes paljude kohtade ja aktiivse poliitilise kalakuga ühel või teisel kujul tagurlastele meeldida tahtes ka kindlustusmeestele nii elavaks eeskujuks osutus. Inspektori ratsutasid samasihilist tõusuteed, sooviga mitte liig suurt distantsi pidada oma leivaisade-direktoritega.

Don-kihhotelikku kuulsust omas aga kurikuulus nn. saldomehe tüüp, kes küll ei osutunud ühegi kindlustusmehe ideaaltüübiks, kuid kujunes sageli selleks isikuks ilma idealiseerimatagi paratamatult. Mis saldomees kindlustuse alal tähendas, on selge igale kindlustusela teenistujale. Rahvamajanduslikult ning sotsiaalselt väljendusid kapitalistliku korra varjuküljed just siin saldomehe saamisloos kõige kujukamalt. Ühelt poolt seltside kõige jämedam ekspluateerimine suurte lubaduste ning äärmiselt puuduliku kontrolli tõttu ja teiselt poolt nõrga iseloomuga, tahtejuetute elukutseta ja pooliku haridusega õnneotsijad olid eeltingimuseks arvulise saldomeeste pere tekkimiseks. Sihitult ning plaanitult tammusid need kodanliseski ajakirjanduses „valgeteks orjadeks“ nimetatud esindajad, nägemata vähematki väljapääsu oma olukorrast.

Kuigi võibolla kõiki neid ei saa süüdistada raharaiskamises, on nad ometigi seatud fakti ette, mis uuel riiklikul kindlustusasutusel neid tööjõuna kasutada ei saa lubada. Vana tagurlik kapitalistlik kindlustuspoliitika oma süsteemita ning ekspluateeriva talitusviisiga lülitas välja arvuka pere kindlustustegelasi, kes nüüd kõhklematult peavad asuma uuele tegevuspõllule. Oleks täiesti tarbetu ning ei annaks ka mingeid tagajärgi, kui keegi neist püüaks end sel teel rehabiliteerida, et uues olustikus töötab rahaküsimustes käed puhtad hoida.

Uues riiklikus kindlustusstruktuuris olgu ja peabki olema täiesti uus inspektori ideaalkuju, kelleni peab välja jõudma iga eeskujulik ning sotsialistlikult häälestatud kindlustusmees. Juba see, et uus inspektor pole enam närune kindlustusteneruja, seltsidevahelise võistluse ning intriigide ohver, vaid väärrikas ametnik, kes sügavasti veendunud oma kutse tõsiduses, leiab heatahtlikku suhtumist ka kodanikkonna poolt. Varanduse omanikki teades, et temal on tegemist vaid Riikliku Kindlustuse ametnikuga, ei tarvitse tunda muret kindlustusmeeste rünnakute pärast.

Uues olustikus esitab valla, rajooni kui ka maakonna kindlustusinspektor täiesti uut ning õilist inimtüüpi, kes peab olema vaba kõikidest kodanlise korra väärnähetest, eelkõige aga hoidma eeskujulikus korras oma rahaasjad. Asudes oma teenistuskohuste täitmisele peab inspektor astuma ühendusse koha-pealsete ametiasutustega ja ametiisikutega, et koordineerida ja kooskõlastada oma tööd paremate ning otstarbekohasemate tagajärgede saavutamiseks. Uus inspektor oma ülesannete ulatuse poolest ei tegele mitte ainult akvisitsiooni ja hindamisega, vaid tema õlgadel lasub kogu rajooni kindlustusalaline korrastustöö kahjude likvidatsiooni, juurdluse ja kindlustussumma väljamaksu toiminguga. Olles ühtlasi kohtumõistjaks poolte vahel, esineb uue struktuuri inspektor õigluse ning väärrikuse kõrgema kehastusena. Paralleelselt riiklikude huvide kaitsmisega peab uus inspektor suutma rahuldada oma kindlustusvõtjaskonda ja teenima neid siiralt ning seltsimehelikult. Ta peab ennast ja oma kaastöölisi võimalikult lühema aja jooksul sotsialistlikult ümber kasvata. Vabanema ise ja vabastama teisi senisest iganenud mõtteviisist, häälestades end uue ühiskonna nõudmistele ja vajadustele vastavalt.

Ka iga inspektori isiklik elu olgu selline, et ühelegi ei annaks põhjust etteheiteiks ning näpuga näitamiseks. On täiesti kujutlematu ja taktiliselt väär, kui inspektor oma harjumuste sunnil

kindlustuste sõlmimiseks valib kõrtsukoha või rakendab teisi keelatud viise kindlustuste hankimiseks.

Erilist allakriipsutamist väärrib inspektoreile ja agentidele väljaantud materjaliga ümberkäimine, kus senisest tunduvalt suuremat korda ja kokkuvõtet tuleb teostada. On tarbetu ja täiesti lubamatu kasutada väljaantud plankette asjatult, kuna uue korra alusel igasuguse materjali väljaandmine saatmine teostub kontrollitult ja ainult vajaduse piirides.

Asjaliku enesearuastuse asemel, mille sihiks kõrvaldada väärnähteid ja korra rikkumisi kutsetöös, ilmnevad kohati hõõrumised, kaebed ja üksteise väljasõõmise katsed, mis takistavad töödistsipliini — peavad lõplikult kaduma. Kindlustuse Talituse administratsioonis pole ühtegi teist ülesannet ega sihti kui koos oma töökaaslastega teostada suurt ümberehitustööd kindlustuskaitse korralduse alal meie suure sotsialistliku kodumaa laiaulatuslikkudes piirides, kogu meie rahva heakäekäiguks ja hüvanguks. Selles töös ei või olla mingit omavoli ega anarhiat, vaid kõik peab teostuma nii, nagu seda ette näevad kehtivad normid. Endastmõistetavalt nõuab see, eriti algul, kõikide inspektorite suurt ja ennastsalgavat tööd, indu ja entusiasmi. Kuid teadmine, et meie kätte on usaldatud tulevaste põlvete heaolu probleem, teeme seda suurima uhkustundega ja rahulolus.

Suurearvulisest kindlustuseteenistujate perest väljavalitud eesrindlikud töötajad asuvad teostama suurt ning ulatuslikku ajaloolist missiooni kaas-aegsete ning tulevaste põlvete õnneks ja hüvanguks. Nemad avavad uued leheküljed Nõukogude Eesti sotsialistlikus kindlustuse ajaloos, mis pärast need leheküljed olgu avatud puhtalt, siiralt ja tarmukalt, nagu väljendas sms Lukainin, Nõukogude Üleliidulise Riikliku Kindlustuse Peavalitsuse juhataja I ase-täitja, oma lõppsõnana Kindlustuse Talituse juures teostunud kursustel.

Vabatahtlik varakindlustus NSVL riikliku kindlustuse süsteemis.

Kindlustuse seisukohast võib varasid NSV Liidus jagada kahte rühma: 1) kindlustatavad varad ja 2) varad, mida põhimõtteliselt ei kindlustata. Kindlustatavate varade kindlustamine toimub kahel viisil, ja nimelt, kas 1) sundkorras või 2) vabatahtlikus korras. Järgnevas käsitleme vaid varade vabatahtlikku kindlustust.

Varade vabatahtliku kindlustamise õigus ja võimalused ei ole kõigil varavaldajail samased. Nende õiguste ja võimaluste selgitamiseks osutub vajalikuks kõigepealt peatuda varavaldajate liigituse juures. Teatavasti võivad NSV Liidu seaduste järgi omada varasid:

1) asutised: Liidu Ülemnõukogu, liiduvabariikide ja ANSV ülemnõukogud, rahvakomissariaadid ja nende allasutised, kohalikud (meie oludes — valla, alevi, linna, maakonna) töötava rahva saadikute nõukogud ja nende osakonnad ning alluvad asutised;

2) eraorganisatsioonid: ühistegelikud, kutselised, ühiskondlikud (Osoaviahim, Osvod, „Punane Rist“, MOPR, „Laste-sõber“, partei- ja kommunistlike noorte organisatsioonid, teaduslikud, kirjanduslikud, kunsti-, tehnika- ja spordiselsid, vabatahtliku tuletõrje organisatsioonid jne.); siia rühma võime asetada ka põllumajandusl. artellid (kolhoosid); 3) kodanikud (üksikisikud).

Kõigil kolmel rühmal on varasid, mida võidakse kindlustada vabatahtlikus korras. Küsimus seisab vaid selles, misugust vara keegi neist võib kindlustada.

Eraorganisatsioonide ja kodanike vara vabatahtliku kindlustamise küsimus on väga lihtsalt lahendatud. Sama küsimus asutiste juures nõuab aga pisut pikemat arutlust. Asutistele kuuluva vara kindlustamise küsimuse otsustamisel on mõõduandev see asjaolu, kuidas toimub vara majandamine. Vara võidakse majandada NSV Liidu või liiduvabariigi eelarvel,

s. t. vara ülalpidamise kulud kui ka, vastavil juhtudel, varast saadavad tulud esinevad NSVL või liiduvabariigi ülemnõukogu, rahvakomissariaatide või nende allorganite eelarveis. Niisugust vara nimetaksime lihtsustamise otstarbel riiklikule eelarvel olevaks varaks. Seevastu vara, mida majandavad muud liiki asutised (ANSV ülemnõukogu, samuti kohalikud töötava rahva nõukogud oma allasutistega), nimetaksime kohalikul eelarvel olevaks varaks. Põhimõtteline seisukoht on: vabatahtlikule kindlustamisele kuuluvad kohalikul eelarvel olevad varad, kuna riiklikul eelarvel olevad varad vabatahtlikus korras kindlustamisele ei kuulu peale mõne erandi.

Kuidas lahendada varade kuuluvuse küsimus? Riikliku Kindlustuse inspektorile oleks see suureks tüliks, kui ta iga üksiku varaobjekti juures peaks selgitama selle majandamiseviisi. Õnneks polegi see tarvilik. Piisab, kui see küsimus selgitatakse asutise varavaldaja kohta. Tõsi küll, esineb juhtumeid, et kohalikul eelarvel olev vara on riikliku eelarve alusel töötava asutise valduses ja ümberpöördukt. Näiteks, kohalike nõukogude rahandusosakonnad ühes nende valduses olevate varadega on riiklikul eelarvel, perekonnaseisusametite ning teede-ehitusosakondade varad aga, olles Siseasjade Rahvakomissariaadi valduses, kuuluvad majandamisele kohaliku eelarve alusel. Kuid need on vaid võrdlemisi vähesed erandjuhud. Üldreeglina võib konstateerida, — iga vara kuulub majandamisele sama eelarve alusel, mille alusel töötab asutis, kelle valduses on vara. Ja seepärast võivad ka Riikliku Kindlustuse töötajad orienteeruda järgmise põhimõttelise seisukoha järgi:

Kohalikul eelarvel olevad asutised võivad kindlustada nende valduses olevat vara, kuna riiklikul eelarvel olevaile asutistele on see, mõningate eranditega, keelatud. Seejuures ei tohi unustada vaid neid üksikuid erandjuhte, mida mainisime eespool.

VARAVALDAJATE LIIGITUS.

1. NSVL ja liiduvabariikide eelarve alusel töötavad asutis. ja ettevõtted:

- 1) eksport- ja importkaubad niihästi veo ajal kui ka ladudes;
- 2) laevad ranna- kui ka kaugesõidu ajal ning nende laadung;
- 3) välismaal asuv vara;
- 4) asutiste valduses, kuid kohaliku eelarve alusel majandatavad varad (näit. SARK valduses olevad perekonnaseisumametite, teede-ehitusosakondade varad).

2. Kohalikul eelarvel olevad asutis. ja ettevõtted:

- 1) Hooned, sisseseaded, kaubad, materjalid, vallasvara, veovahendid;
 - 2) loomad;
 - 3) külvid.
- Erandid: 1) riiklikku elamufondi kuuluvad hooned (alluvad sundkindlustusele);
- 2) asutiste valduses olevad, kuid riikliku eelarve alusel majandatavad varad (rahandusosakondade, sõjakomissariatide varad);
 - 3) kindlustuseeskirjades ettenähtud erandid.

3. Eraorganisatsioonid:

- 1) Hooned, sisseseaded, kaubad, materjalid, vallasvara, veovahendid;
 - 2) loomad;
 - 3) külvid.
- Erandid: kindlustuseeskirjades ettenähtud.

4. Kodanikud:

- 1) kodune vara, veovahendid (kodanike hooned kuuluvad sundkindlustamisele);
 - 2) loomad;
 - 3) külvid.
- Erandid: kindlustuseeskirjades ettenähtud.

Kindlustada võib: 1) hooned, sisseseadeid, kaup, materjale, vallasvara — tulikahju, pikse, plahvatus (ka siis, kui piksele või plahvatus (ka siis, kui piksele või plahvatus) ei järgne tulikahju), veeputuse, maaväringu, rahe, vihmavalangu, tormi, raj, jäätamise, maa libisemise ja sisselangemise vastu;

2) laevu ja veovahendeid (mootorsõidukid, trammid jne.) peale p. 1. loetletud õnnetuste ka avariide vastu;

3) loomi — surmajuhuks niihästi haiguste, õnnetuste (kaasa arvatud p. 1. loetletud ja ebaõnnestunud kaitsesüstimid ja operatsioonid) ning vanaduse tagajärjel, samuti hädatapmise juhiks haiguste ja õnnetuste tagajärjel;

4) külve — rahe, vihmavalangute, tormi, tule, liigvee, pakase, paksu lume-

Mis puutub eraorganisatsioonidesse ja kodanikesse, siis võivad need kasutada vabatahtlikus korras kindlustuskaitset nõukogude kindlustussüsteemi täies ulatuses.

Konkreetselt võiksime NSVL riikliku kindlustuse süsteemis ettenähtud vabatahtliku varakindlust. võimalused kokku võtta järgmiselt:

KINDLUSTATAVA VARA NIMETUS.

kihi all lämbumise, hallade, veeputuse ja põua vastu (kindlustuseeskirjades ettenähtud eranditega).

Nagu praegu toodust näha, on Riikliku Kindlustuse vastutus kindlustatud varade eest tunduvalt laiem kui meie senistes kindlustustingimustes ettenähtu. Nii on nüüd võimalik hoonete ja vallasvara kindlustamine mitte ainult tulikahju, vaid kõigi looduslike õnnetuste vastu. Ja kui seni tundsime külvide kindlustust ainult rahe vastu, siis nüüdsest peale võime praktiliselt rääkida külvide kindlustamisest ikalduse vastu.

Kindlustust tsiviilvastutuse ja varguste vastu NSVL Riikliku Kindlustuse süsteem ette ei näe. Samuti puudub ses süsteemis nn. klaasidekindlustus.

Ka kindlustuseeskirjades leiame peale laiendatud vastutuse muudki, mis tundu-

NSVL Riikliku Kindlustuse elukindlustusviisid.

NSV Liidu Riiklik Kindlustus algas oma tegevust elukindlustusalal 1923. a., sihiga tõsta ja kindlustada töötajate ja nende perekondade ainelist heaolu.

Võrdlemisi lühikesest tegevusajast hoolimata on Riikliku Kindlustuse elukindlustus saanud väga populaarseks. Aasta-aastalt võidab see ikka enam ja enam töötajate poolehoidu ning levib laiadest töötajate massidesse.

Riikliku Kindlustuse organid teostavad elukindlustusi järgmiste kindlustusviiside järgi:

- 1) töötajate vabatahtlik kollektiivne elukindlustus;
- 2) õnnetusjuhtumite elukindlustus organisatsiooni kulul;
- 3) vabatahtlik individuaalne elukindlustus surma, invaliidsuse ja üleelamise juhuks;
- 4) vabatahtlik individuaalne elukindlustus surma ja invaliidsuse juhuks;

5) vabatahtlik individuaalne õnnetusjuhtumise elukindlustus.

Töötajate vabatahtlik kollektiivne elukindlustus.

Partei ja valitsuse poolt tarvitusele võetud paljude abinõude hulgas, mis on suunatud NSVL töötajate ainelise heaolu edasisele paranemisele, on suur tähtsus töötajate vabatahtlikul kollektiivsel elukindlustusel.

Kollektiivse elukindlustuse järgi võimaldatakse kindlustatud töötajale ja nende perekondadele ühekordset abi surma või töövõime kaotuse juhul. Soodsate maksutingimuste tõttu see kindlustus on kättesaadav igale töötajale. Praegu on NSVL-s selle kindlustusviisi järgi kindlustatud umbes 12 miljonit töötajat. Kollektiivse elukindlustuse suur populaarsus on muu hulgas tingitud selle

valt erineb senistest kindlustustingimustest. Nii on lihtsustatud asja vormilist külge ja hoolitsetud, et õnnetuste korral kindlustushüvituse väljamaksmine toimuks võimalikult lühema aja kestel. Suurima uudusena aga tuleb mainida kindlustushüvituse arutamise viisi kaupade, materjalide ja koduse vara kindlustuse alal. Varem sõltus siin kindlustushüvituse suurus mitte ainult kahju suurusest ja kindlustussumma ning kindlustatud vara maksuse (väärtuse) vahetusest õnnetuse päeval. Uue korra juures aga tasutakse kindlustusvõtjale kahjud täies ulatuses, kui kahju ei ületa kindlustussummat, olgu vara maksus õnnetuse päeval ükskõik kui suur. Näiteks: vallasvara maksus õnnetuse päeval on 10.000

krooni, kindlustussumma 8000 kr., kahju 2000 kr. Seniste tingimuste järgi võrduks säärasel korral kindlustushüvitus 1.600 kr. (80% kahjust). Riikliku Kindlustuse määruste järgi aga väljenduks kindlustushüvitus 2000 kr., s. o. täies kahjusummas, kuna see viimane ei ületa kindlustussummat (8000 kr.).

Kindlustusmaksud ei tohiks ületada seni rakendatud keskmisi preemiamäärasid; kui aga arvesse võtta laiemat vastutust, siis võib julgesti väita, et senisega võrreldes kujuneb kindlustus nüüd tunduvalt odavamaks.

See kõik õigustab lootma, et käsilolev kindlustusala põhjalik reform leiab kindlustuse tarvitajate juures sooja poolehoidu ning siseseatav Riiklik Kindlustus on suuteline ära teenima nende täielikku rahulolu.

kindlustuse organiseerimise ja käsituse lihtsusest.

Kollektiivse elukindlustuse praktiline läbiviimine käitistes, asutistes, ettevõtete jm. on pandud nende organisatsioonide eriorganitele — riikliku krediidi ja säästtegevuse kaasabi toimkondadele (komsvod'idele). — Kaasabi toimkonnad moodustatakse igas käitises ja asutises ka meil ENSV-s. Need kaasabi toimkonnad ise selgitavad töötajale kollektiivse elukindlustuse tähtsust ja tingimusi, tõmbavad kaasa oma kollektiivi liikmeid ja õigeaegselt organiseerivad järjekordsete maksude kasseerimist.

Kollektiivse elukindlustuse järgi võib kindlustuda iga töötaja oma põhimise töökohta järgi ilma arstliku läbivaatusest ning vanusest sõltumatult 500, 1000, 2000, 3000, 4000 või 5000 rubla suuruses, eeldusel, et ta esimese maksu tasumise päeval on tööl ja ei viibi haiguspuhkusel.

Kindlustus sõlmitakse üheks aastaks ning uuendatakse igal järgneval aastal.

Kindlustuse sõlmimine ja uuendamine võib toimuda sel tingimusel, et sellest võtab osa ühesuuruse kindlustussumma vähemalt 40% kollektiivi tegelikku koosseisu kuuluvaist töötajast. Kõik selle kollektiivi ülejäänud töötajad, kes ei soovi kindlustuda kollektiivi poolt vastu võetud ühesuuruse kindlustussumma, võivad — nende arvust olenemata — kindlustuda väiksema summaga.

Kollektiivis, töötajate arvuga 6—12 isikut, nõutakse, et ühesuuruse summaga kindlustuksid vähemalt 5 töötajat, kuna kollektiivi puhul, kus on vähem kui 6 isikut, peavad kõik kindlustuma ühesuuruse summaga.

Kindlustusmaksu tuleb tasuda 12 rubla aastas kindlustussumma igalt tuhandelt rublalt poolaasta või veerandaasta eest ette.

Riiklik Kindlustus maksab välja kogu kindlustussumma:

a) üksikõk mis põhjusest tingitud surma korral;

b) täieliku (100-protsendilise) jäädava töövõimekaotuse korral ainuüksi õnnetusjuhtumi tagajärjel.

Osalise töövõimekaotuse korral maksab Riiklik Kindlustus välja nii mitu protsenti kindlustussummast, kui mitu prot-

senti kindlustatu jäädavalt kaotas töövõimest.

Kui töötaja on katkestamatult kindlustatud olnud üle ühe aasta, siis töövõimekaotuse korral makstakse temale välja veel lisasumma 25% suuruses, üle kahe aasta katkestamatult kestnud kindlustuse puhul aga 50% suuruses.

Õnnetusjuhtumi elukindlustus organisatsiooni kulul.

Õnnetusjuhtumi elukindlustus organisatsiooni kulul on oma iseloomult kollektiivne kindlustusviis, mille järgi ettevõteted kindlustavad oma töötajaid teenistustingimuste täitmiseks.

Kindlustamisele võetakse vastu riiklike, kooperatiivsete ja ühiskondlike ettevõtete, asutiste või organisatsioonide töötajaid ilma arstliku läbivaatusest igas vanuses, kui asutise administratsiooni poolt kindlustusmaksu tasumise päeval nad ei ole puhkusel haiguse tõttu.

Kindlustus sõlmitakse kestusega alates ühest kuust kuni ühe aastani piiramata summale.

Kindlustusmaksude suurus määratakse Riikliku Kindlustuse tariifi järgi sõltuvalt kindlustatava töölaadist nelja erineva tariifiklassi järgi. Aastamaks kindlustussumma igalt 1000 rublalt on:

1. tariifiklassi järgi	2 rbl. 50 kop.
2. „ „	5 „ — „
3. „ „	8 „ — „
4. „ „	12 „ — „

Alla üheaastase kestusega kindlustuse puhul arvutatakse kindlustusmaks järgmiselt:

kestus	vastavast aastamaksust
1 kuu	20%
2 kuud	30 „
3 „	40 „
4 „	50 „
6 „	70 „
8 „	80 „
10 „	90 „

Kogu kindlustussumma makstakse välja kindlustatu surma või täieliku (100%-se) jäädava töövõimekaotuse korral, mis on tingitud õnnetusjuhtumist.

Osalise töövõimekaotuse korral maksab Riiklik Kindlustus välja nii mitu protsenti kindlustussummast, kui mitu protsenti kindlustatu kaotas töövõimest.

Riikliku kindlustuse esimene operatsioon.

Tallinna inspektuuris sõlmitakse esimene kindlustusleping riikliku kindlustuse arvel 16. nov. 1940.

Kui aasta jooksul, arvates õnnetusjuhtumist, selle juhtumi otseseks tagajärjeks on kindlustatu surm, siis sõltumatult kindlustusaja lõppemisest maksab Riiklik Kindlustus välja kindlustussumma ja varem invaliidsuse eest väljamakstud summa vahe.

Kutseliste tuleõrjeorganisatsioonide töötajate kindlustuste juures kannab Riiklik Kindlustus vastutust kõigil surma- ja jäädava töövõimekaotuse juhtudel, mis on tekkinud kindlustatutega teenistuskohustuste täitmisel (mitte ainult õnnetusjuhtude korral).

Vabatahtlik individuaalne elukindlustus surma, invaliidsuse ja üleelamise juhuks.

Riikliku Kindlustuse vastutus selle kindlustusviisi järgi on vastutus meie senise segakindlustuse järgi, täiendatud vastutusega õnnetusjuhtumist tingitud jäädava invaliidsuse juhuks.

Seega kuulub kindlustussumma väljamaksmisele kas kindlustatu surma korral

või kindlustuskestuse üleelamise korral või varem invaliidsuse korral.

Riiklik Kindlustus kannab vastutust ainult kindlustatu üldise, jäädava invaliidsuse eest, mis on tingitud õnnetusjuhtumist. Kutsealase töövõimekaotuse eest selle tariifi alusel ei vastuta.

Kui on tegemist jäädava täisinvalidisusega (100%), makstakse kindlustatule välja kogu kindlustussumma. Osalise jäädava invaliidsuse korral makstakse kindlustatule välja nii mitu protsenti kindlustussummast, kui mitu protsenti kindlustatu jäädavalt kaotas töövõimet õnnetusjuhtumi tagajärjel.

Kui invaliidsuse protsent on vähem kui 35%, siis väljamaksust hoolimata jääb kindlustus edasi jõusse kogu summale endiste maksudega. Kui aga õnnetusjuhtumist tingitud invaliidsus on 35% või enam, siis kindlustatu vabastatakse edaspidistest kindlustusmaksudest, ja kindlustus jääb jõusse surma, invaliidsuse ja üleelamise korraks kogu kindlustus-

summa ja invaliidsuse eest väljamakstud summa vahe suuruses.

Riikliku Kindlustuse vastutus selle kindlustusviisi järgi on laiaulatuslik ja seetõttu on preemia vähe kõrgem meie senisest segakindlustuse preemiast.

Kindlustus sõlmitakse igale summale kestusega ainult 5, 10, 15 või 20 aastat.

Kindlustuseks võetakse vastu isikuid 16 kuni 60 aasta vanuseni arstliku läbivaatuse alusel.

Isikuile 51 kuni 55 aasta vanuses võib kindlustusi sõlmida kestusega ülimalt 15 aastat, kuna 56 kuni 60 aasta vanuses — kestusega ülimalt 10 aastat.

Ka muus osas kindlustustingimuses on erinevusi, võrreldes meie seniste surmahukikindlustuse üldtingimustega.

Nii tunnevad tingimused vaid kindlustatut. Temasse on koondunud ka kõik endise „kindlustusvõtja“ õigused ja kohused. See tähendab, et kindlustust saab võtta vaid enda elule. Kindlustatu elus olles saab kindlustussumma saajaks olla vaid kindlustatu ise.

Kindlustusi antakse kas normaaltingimusi või lükatakse tagasi. Raskendatud tingimusi pole ette nähtud.

Kindlustusmaksu saab tasuda kahe kuu jooksul pärast maksutähtpäeva ja ilma viivitusrahata. Nii on ka, võrreldes senisega, soodustuseks lisamaksu mitteamestamine aastamaksude osakaupa maksmisel.

Kui kindlustatu lõpetab kindlustusmaksude tasumise ja ei teata kindlustuse lõpetamisest, siis kindlustus, mille maksud on tasutud vähemalt ühe aasta eest, ei raage, vaid jääb jõusse kuni kindlustuse tunnistuses (poliisis) nimetatud tähtaja lõpuni, kuid vähendatud kindlustussummaga.

Kindlustuse tagasiost on võimaldatud, kui kindlustusmaksud on tasutud vähemalt poole aasta eest, ja seda väga soodsalt.

Poliisile laenu ei anta.

Preemia jääb kogu kindlustuse kestuseks samaks. Dividendi ei arvestata.

Vabatahtlik individuaalne elukindlustus surma ja invaliidsuse juhuks.

Selle tariifi alusel sõlmitud kindlustuslepingu järgi Riiklik Kindlustus maksab

kindlustussumma täielikult välja kindlustatu ükskõik mis põhjusest tingitud surma korral, samuti ka kindlustatu täieliku jäädava invaliidsuse korral, mis on tingitud kindlustuse jõusoleku ajal toimunud õnnetusjuhtumist.

See on puht riisikokindlustus ja erineb eelkirjeldatust seepoolest, et siin puudub väljamaks üleelamise korral.

Pärast osalise invaliidsuse tõttu kindlustussumma osalist väljamaksmist jääb kindlustus endiselt jõusse kuni tähtaja lõpuni, muidugi tingimusel, et kindlustatu tasub järgnevad maksud õigeaegselt.

Korduva õnnetusjuhtumi korral maksatakse täiendava invaliidsuse eest välja vastav osa algkindlustussummast, kuid mitte üle väljamaksmata jäänud ülejäägi.

Kindlustatu surma korral makstakse kindlustussumma välja täies ulatuses, maha arvamata varem, õnnetusjuhtumist tingitud invaliidsuse eest toimunud väljamaksu.

Kindlustust võib sõlmida mistahes kestusega, kuid kindlustusmaksu mittetasumisel kahe viivituskuu jooksul kindlustus raageb, ilma et varem tasutud maksud tagasi makstaks.

Vabatahtlik individuaalne õnnetusjuhtumite elukindlustus.

Riiklik Kindlustus maksab välja kogu kindlustussumma, kui õnnetusjuhtumist on tingitud kindlustatu surm või jäädav 100%-line invaliidsus. Kogu kindlustussumma väljamaksuga kindlustus katkeb. Osalist jäädavat invaliidsust käsitletakse siin samuti kui eelnevagi, üldise riisikokindlustuse juures.

Selle tariifi järgi võib kindlustada isikuid 16. kuni 70. eluaastani, ilma arstliku järelevaatuseeta, eeldusel, et nad omavad töövõimet enam kui 50%.

Kindlustus sõlmitakse mistahes summale, tähtajaga ainult üks aasta. Riikliku Kindlustuse vastutuse jätkamiseks tuleb kindlustust uuendada.

Kindlustusmaksud määratakse sõltuvalt kindlustatava töölaadist sellesama tariifi järgi, mis on maksev organisatsiooni arvel sõlmitava õnnetusjuhtumi elukindlustuse puhul.

NSVL Riikliku Kindlustuse ENS Vabariiklik koosseis.

Vabariiklik Kindlustuse Talitus

- E. Käspert — kindlustuse Talituse juhataja.
Erna Kerdo — K. T. juhataja I asetäitja, sundkindlustuse osakonna juhataja.
R. Teetlaus — K. T. juhataja II asetäitja, vabatahtliku kindlustuse osakonna juhataja.
Johan Roots — kaadrite vanem inspektor.
August Pähkal — masside organiseerimise ja reklaamtöö vanem inspektor.
Elmar Kandre — vabatahtliku kindlustuse osakonna isikukindlustuse vanem inspektor.
August Kahlberg — sundkindlustuse vanem inspektor.
Rudolf Talgre — varakindlustuse vanem inspektor.
Oskar Kuusma — ökonomist.
Artur Laurma — sundkindlustuse osak. inspektor.
Nikolai Leisman — vabatahtliku kindlustuse osak. inspektor.
Martin Lepik — pearaamatupidaja.
Julius Oitmaa — vanem revident.
Ludvig Varik — inseneri k. t.
A. Orav — pearevident.
Elmar Sepa — Transportkindlustuse van. insp.
Vl. Tamar — raamatupidaja.

Tallinna inspektor

- Karl Sule — vanem inspektor.
Evald Oja — inspektor.
Endel Tomson — inspektor.
Toivo Ennok — inspektor.
Hans Tomp — inspektor.
Richard Ollino — vanem raamatupidaja.
Helmi Bachmann — raamatupidaja.
Ilma Tavas — arveametnik-masinakirjutaja.

Harjumaakondlik Kindlustuse Talitus

- Valter Oldt — Talituse juhataja.
Aleksander Tamp — vanem inspektor.
Rein Neljandi — vanem inspektor.
Mare Elgvee — vanem raamatupidaja.
Rein Liiv — vanem revident.
Elle Kajari — sekretär-masinakirjutaja.

Tartu inspektor

- Eduard Ainver — vanem inspektor.
Leeva Paal — vanem raamatupidaja.
Antoni Keskküla — inspektor.
Juhan Nirk — inspektor.
Johannes Pill — inspektor.
Elle Palmoja — arveametnik-masinakirjutaja.

Tartumaakondlik Kindlustuse Talitus

- Berthold Saaresalu — Talituse juhataja.
Aleksander Liiv — vanem inspektor.
Otto Kurrikoff — vanem inspektor.

- Aksel Zupping — vanem raamatupidaja.
Linda Lubi — arveametnik-masinakirjutaja.
Feliks Elias — vanem revident.
Helrika Mäeloog — sekretär-masinakirjutaja.

Pärnu inspektor

- Arnold Jürisoo — vanem inspektor.
Martin Kosenkranius — inspektor.
Beila-Jossel Lipavsky — vanem raamatupidaja.
Alevtina Männik — arveametnik-masinakirjutaja.

Pärnumaakondlik Kindlustuse Talitus

- Karl Spirka — Talituse juhataja.
Verner Koplus — vanem inspektor.
Mart Kangur — vanem inspektor.
Meta Metsaots — vanem raamatupidaja.
Otto Mamberg — vanem revident.
Elly Glückmann — arveametnik-masinakirjutaja.

Narva inspektor

- Boris Matvejev — vanem inspektor.
Eduard Viik — vanem raamatupidaja.
Leo Tõnisson — inspektor.
Raja Kiil — sekretär-masinakirjutaja.

Virumaakondlik Kindlustuse Talitus

- Eugen Karolin — Talituse juhataja.
Eduard Piirve — vanem inspektor.
Richard Konso — vanem inspektor.

Hanny Mannov — inspektor.
Julius Lill — vanem raamatupidaja.
Valentine Ralja — sekretär-masinakirjutaja.
Joh. Veske — vanem revident.
Alice Ustav — arveametnik-masinakirjutaja.

Järvemaakondlik Kindlustuse Talitus

Paul Lemberg — Talituse juhataja.
Jaan Lindrop — vanem inspektor.
Johannes Renna — vanem inspektor.
Nikolai Rõuk — vanem revident.
Lidia Kurmet — vanem raamatupidaja.
Ludmilla Kurmet — arveametnik-raamatu-
pidaja.

Läänemaakondlik Kindlustuse Talitus

Anton Rudolf Oljum — Talituse juhataja.
Artur Rohuste — vanem inspektor.
Jüri Raidma — vanem revident.
Johannes Aderman — vanem inspektor.
Marie Tikk — vanem raamatupidaja.

Valgamaakondlik Kindlustuse Talitus

Johan Liin — Talituse juhataja.
Aleksander Rammul — vanem inspektor.
Heino Valme — vanem inspektor.
Joh. Erton — vanem revident.
Lilli Tuvikene — arveametnik-masinakir-
jutaja.

Petserimaakondlik Kindlustuse Talitus

Vassili Poljakov — Talituse juhataja.
Elmar Paurson — vanem inspektor.
Hugo Tamm — vanem inspektor.
Osvald Ents — vanem revident.

Saaremaakondlik Kindlustuse Talitus

Aleksander Lepik — Talituse juhataja.
August Kreutzvald — vanem inspektor.
Martin Lepik — vanem raamatupidaja.
Arnold Kabin — vanem revident.
Ottomar Laur — vanem inspektor.

Viljandimaakondlik Kindlustuse Talitus

Mihkel Talva — Talituse juhataja.
Oskar Veeber — vanem inspektor.
Mihkel Riis — vanem inspektor.
Karl Lõhmus — inspektor.
Salme Raag — vanem raamatupidaja.
August Kesa — vanem revident.
Leida Kuk — sekretär-masinakirjutaja.

Võrumaakondlik Kindlustuse Talitus

Robert Mägi — Talituse juhataja.
Alfred Tanimäe — vanem inspektor.
Oskar Prees — vanem inspektor.
Karl Kuhlberg — vanem revident.

Käesoleva numbriga lõpetab „Eesti Kindlustusleht“ oma ilmumise sellisel kujul, kuna on likvideerunud ka kõik erakindlustuse asutised. Alates 16. nov. algas tegevust Riiklik Kindlustus, kellele lähevad üle kõik senised kindlustusasutiste funktsioonid.

„Eesti Kindlustusleht“, ilmudes Eesti Kindlustusteenijate Ametiühingu väljaandel, püüdis olla sidelülilik kindlustusteenijate vahel, kes asusid laiali üle maa. Viie aasta jooksul on ilmunud 29 numbrit, milles peamiselt käsitletud mitmesuguseid kutseoskuslikke ja teenistus-
likke küsimusi.

Toimetus tänab kõiki seniseid vastoolisi ja lugejaid, kes aidanud kaasa ühise ürituse teostamiseks.

Toimetus.

Tegevtoimetaja ja vastutav korrektor: Jaan Kask.

Väljaandja: Eesti Kindlustusteenijate Ametiühing.

Toimetuse kolleegium: E. Karolin, E. Käspert, J. Liin, R. Teetlaus ja V. Oldt, vastutav toimetaja.
Toimetuse ja talituse aadress: Tallinn, Pärnu mnt. 8. Trükitud „Punase Tähe“ trükikojas, Tallinn.
1½ trükipoognat, 24 lk. Trükitud 3500 eks. Käsikirjad ladumiseks antud 12. novembril 1940. a.
Trükkimiseks antud 21. novembril 1940. a. Trükikoja tellimise nr. 2028. MB-4.

Hind 30 senti.